तां तु मे सुकृतां बुद्धिं सुहृद्भिः सह निश्चितां ।
कथं द्रक्ष्याम्यपावृत्तां परैरिव हृतां चमूं ॥ ५९ ॥
किं मां वक्ष्यन्ति राजानो नानादिग्भ्यः समागताः ।
बालो वतायमिक्ष्वाकुश्चिरं राज्यमकारयत् ॥ ६० ॥
यदा हि बहवो वृद्धा गुणवन्तो बहुश्रुताः ।
परिप्रक्ष्यन्ति काकुत्स्थं वक्ष्यामि किमहं तदा ॥ ६१ ॥
कैकेय्या क्लिश्यमानेन रामः प्रव्राजितो मया ।
यदि सत्यं ब्रवीम्येतत् तदसत्यं भविष्यति ॥ ६२ ॥
किं मां वक्ष्यति कौशल्या राघवे वनमास्थिते ।
किं चैनां प्रतिवक्ष्यामि कृत्वा विप्रियमीदृशं ॥ ६३ ॥
यदा यदा च कौशल्या दासीवच्च सखीव च ।
भार्यावद्भगिनीवच्च मातृवच्चोपतिष्ठति ॥ ६४ ॥
सततं प्रियकामा मे प्रियपुत्रा प्रियंवदा ।
न मया सत्कृता देवी सत्कृतार्हा कृते तव ॥ ६५ ॥
इदानीं तत् तपति मां यन्मया सत्कृतं त्वयि ।
अपथ्यं व्यञ्जनोपेतं भुक्तमन्नमिवातुरं ॥ ६६ ॥
विप्रकारं च रामस्य संप्रयाणं वनस्य च ।
सुमित्रा प्रेक्ष्य वै भीता कथं मे विश्वसिष्यति ॥ ६७ ॥
कृपणं वत वैदेही श्रोष्यति द्वयमप्रियं ।
मां च पञ्चत्वमापन्नं रामं च वनमाश्रितं ॥ ६८ ॥

Digitized by Google